

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., s.r.o., so sídlom v B., proti povinnému **R. K.**, bývajúcemu v Š., o **vymoženie 593,50 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 11 Er 861/2006, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. júla 2013 sp. zn. 25 CoE 130/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. júla 2013 sp. zn. 25 CoE 130/2013 **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. júla 2013 sp. zn. 25 CoE 130/2013 **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Levice poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku z 8. júna 2006 sp. zn. S. Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila S. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Uznesením z 5. januára 2012 č. k. 11 Er 861/2006-24 Okresný súd Levice zamietol návrh oprávnenej na zmenu súdneho exekútora. Zastavil exekučné konanie vedené na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 11 Er 861/2006. V poslednom výroku uložil oprávnenej povinnosť nahradiť súdnej exekútorke Mgr. S. Š. trovy exekúcie v sume 98,19 €, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Súd prvého stupňa predovšetkým konštatoval, že účastníci uzavreli zmluvu o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú

zmluvu. Dospel k záveru, že rozhodcovská doložka, ktorá je súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú oprávnená v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu, je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom vo svojich dôsledkoch viedli k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež smernice Rady 93/13/EHS. Súd prvého stupňa poukázal tiež na rozpor úroku z omeškania priznaného rozhodcovským rozsudkom s dobrými mravmi a nevykonateľnosť exekučného titulu z dôvodu absencie údajov špecifikujúcich istinu a poplatok za poskytnutie úveru. Z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu, exekučný súd exekúciu v zmysle § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní zastavil. O trovách exekúcie rozhodol v zmysle § 14 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 a § 22 vyhlášky č. 288/1995 Zb. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre uznesením z 31. júla 2013 sp. zn. 25 CoE 130/2013 návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení uviedol, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona a nie je potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor Európskej únie, preto oba návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na doplnenie uviedol, že zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že rozhodcovská doložka obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku vyvolávajúcu hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože nebola so spotrebiteľom osobitne vyjednaná a nútila ho neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Odvolací súd napokon konštatoval, že pokiaľ bola právomoc rozhodcovského súdu založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť spôsobilým exekučným titulom. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.); v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom

rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová